

դէպի կուրծքը: Սա ևս անմորուս պատանի է: Վերնազգեստ նոյն երկար պարեկօտն է, սրանը մինչև ուղքները հասնող, արմաւենիկը յիշեցնող ծաղիկներով կամ դարդով կամիր ֆոնի վերայ, գօտեորուած: Գօտուց բարձր մասը բացուածք ունի կրծքի վերայ, բացուածքի եզրները ուսերին եւ կրծքին զարդարուն, կանաչ կտորով, որ կարող է և տսեղնեղործութիւն լինել, աւելի հասարակ: Սա ևս թւերի վերայ տսեղնեղործ ժապաւէն ունի: Զախը կողքին դրած, բռնած ունի դարձեալ դարդարուն սրբիչ, առանց ծոպերի, իսկ աջով բռնել է մի կանթով ջրաման, ծայրը սուր և թեքուած լիւլէյին, փորը զարդարուն, իսկ ներքեւի մասում ուղքով: Անկրունկ և կարմիր կոշիկներով թաթերն են միայն երևում:

9 ա. Խորանը փոքրիկ փոփոխակներով, գրեթէ, նոյն կազմութիւնն ունի, ինչ որ 8 բ., տարբեր են գերանների զարդարանքները, արտաքին սիւնների խարսխները ձեռով նոյն, միայն չորս աստիճաններով հետզհետէ նեղանում է վերին մասում և բոլորակով օղուորուած, իսկ ճակատի արտաքին զարդի կողմից երկու գեղեցիկ թռչուններ կտցահարում են դէպի գետինը: Արտաքին լուսանցքի գերանների վերայ կանգնած են երկու վեղարաւորներ, համապատասխան 8 բ.—ի երկու ֆիգուրներին: Վերեւի վեղարաւորը, 8 սմ. մեծութեամբ, հագել է մինչև ոտները հասնող կապոյտ կապայ կամ ներքնազգեստ և վերան ձգել շերտաւոր փիլոն, որ առաջի մասում հասնում է մինչև ծնկներից ցած: Ներքնազգեստի թւերը վերջանում են երկուտրուած նեղ թեղանիքով: Դէմքը տարաբաղ-տարար եղծուած է, բայց նկատելի աչքերն ու զիմազծերը. ունի կարճ, սևից գորշին անցնող միւրուք. դէմքն ուղղուած է դէպի աջ: Սրածայր, հայկական վեղարը գլխի հետ առնուած է սևով բոլորուած նիւթուսի մէջ, որի ոսկու հետքը միայն նկատելի, իսկ հիմքը կամ աստուղղ գեղնաւուն, ձուի շաղախով: Աջ ձեռքին բռնած է պարզ, ոչ օձազլուխ, հովուական գաւազան, գլխի թւերը դէպի ցած խոնարհած: Գաւազանի ներքեւի մասը սրածայր է, խնձորով, մետաղից: Զախ ձեռքում, որ չի երևում, թաշկինակով բռնել

է կարմիր և պարզ կազմով աւետարան, շուրջը սև գծով եզերուած, կաշին էլ գծերով շերտաւորուած. թաշկինակի տակից, վեղարաւորի կապոյտ ներքնազգեստի վերայով, առաջից, ցած են իջնում, երկու, ծոպերով վերջացող չուանաձևեր. արդեօք հիւսուած գօտու վերջաւորութիւններն են. նոյնն ունի և միւս վեղարաւորը: Ոտքերին կարմիր և անկրունկ կոշիկներ ունի, ոտի թաթերն են միայն երևում: Լուսանցքում կողքից դրուած է «Հայր Եղբայրիկ առաջնորդ սբ. ուխտիս (?) յիշ. . . »:

Ներքեւի գերանի վերայ կանգնած վեղարաւորը, տաս սանտիմետր մեծութեամբ, նկարուած է ամբողջական դէմքով. հագել է նոյնպէս երկար, մինչև ոտքի թաթերը հասնող, բաց կլինեմոնագոյն ներքնազգեստ—կապայ. վերան ձգել է կապոյտ փիլոն, առաջը բաց. աջում բռնել է երկարակոթ խաչ. ներքեւի մասում խնձորով, թւերի, դէպի ծայրերը լայնացող անկրուններում մի մի գնդակ: Զախ ձեռքում, դարձեալ թաշկինակով բռնել է կարմիր կազմով աւետարան: Պարանոցի տակ երևում է սպիտակ շապկի օձիքը, ինչպէս և Եղբայրիկի նկարի մէջ: Դէմքը, խաչը բռնած ձեռքը շատ կանոնաւոր, հասակը համաչափ, ինչպէս Մարգարէ նկարչի միւս պատկերները, որոնց մասին խօսք կ'լինի: Այս վեղարաւորն էլ ունի կարճ, երկճիւղ միւրուք, նուրբ բիւսեր, բերանը եզերուած կարմիր և կանոնաւոր շրթունքներով, այտերը ընական, կեղրոնը քիչ կարմրաւուն, գեղեցիկ և աղեղ յօնքերով: Վեղարը, գլուխը պարանոցի հետ առնուած է լուսոյ բոլորակ պսակի մէջ, եզերուած սև գծով, յատակը գեղին, ոսկեփոշին թափած, գուցէ և բոլորովին առանց ոսկու, միայն ձուի գեղնուցով: Կողքից դրուած տողից կարդացուած է «կազմիչ սորին եւ հայր. . . ի սմին յիշեսցիք»:

10 բ. — 11 ա խորանները, 20,8 × 18½ սմ. մեծութեամբ, հաստատուած են երեք երեք սիւնների վերայ. առաջին յատակ կազմող գերանի վերայ դրուած է «հոգի սբ. ած. զթայ ի հոգին Իպատոսին ծառ(այի... քո?): Սիւնների կազմութիւնն ու զարդարանքները նման վերեւի նկարագրութեան փոփոխակներով. նրանց վերեւի գերանի վերան սպիտակադեղով դրուած է.